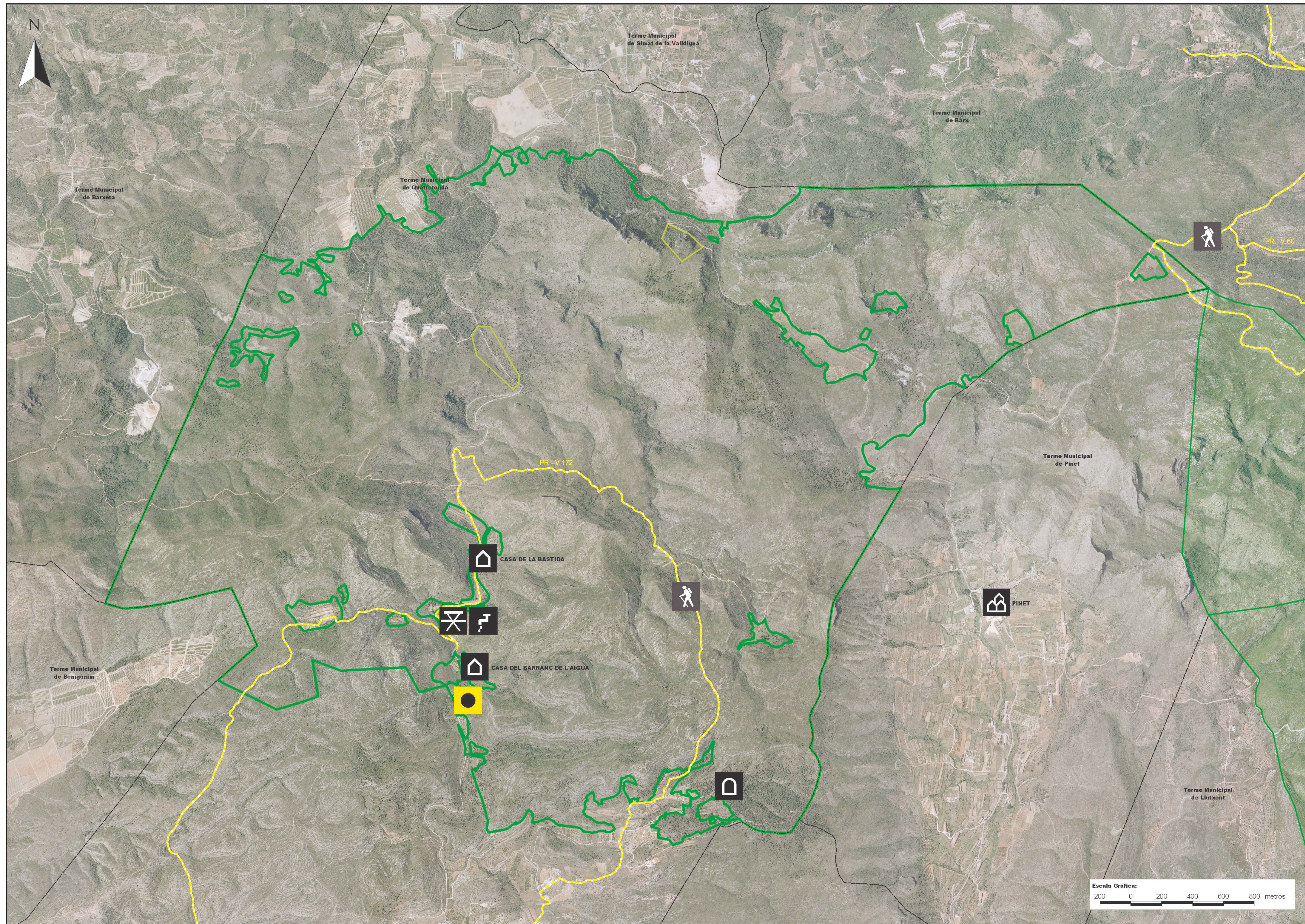
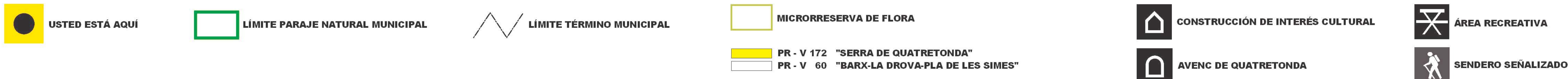

AJUNTAMENT DE QUATRETONDA

PARATGE NATURAL MUNICIPAL "SERRA DE QUATRETONDA"

LEYENDA:

AJUNTAMENT DE QUATRETONDA
Ausias March, 5
46837 Quatretona (València)
Tel. 962264571

ÀREA DE CONSERVACIÓ
DELS ESPAIS NATURALS
Conselleria de Territori y Habitatge
Tel.: 961973578 Fax: 961973868
C/ FRANCISCO CUBELLS, 7
46011 VALENCIA

ES PREGA SILENCI

CONTROLA LA TEUA MASCOTA

RESPECTA LA FAUNA

RESPECTA LA FLORA

NO TIRES PUNTES DE CIGARRET

CAMINA PELS CAMINS I SENDES

NO TIRES FEM

PROHIBIT FER FOC
LLEVAT DE LLOCS HABILITATS

DENOMINACIÓ: Paratge Natural Municipal "Serra de Quatretonda".
SUPERFÍCIE: 1.676,284 ha.
TERME MUNICIPAL: Quatretonda
DATA DE DECLARACIÓ: Acord del Consell de la Generalitat del 5 de maig de 2006
VALORS PRINCIPALS: Paisatge: orografia abrupta, on s'alternen les lloses, els penya-segats i els barrancs, constitueix un entorn paisatgístic de gran bellesa i valor.
Vegetació: pineda alternada amb carrasca, amb sotabosc de matoll termòfil i presència d'interessants endemismes.
Fauna: rapaces rupícules, importants colònies de rates penades i fauna associada al bosc mediterrani.
Interès cultural: Abundants murs i construccions de pedra seca.

El Paratge Natural Municipal "Serra de Quatretonda" es troba localitzat en l'extrem nord-oriental de la serra Grossa, que s'estén des de la Font de la Figuera fins a Pinet i constitueix el límit natural entre les comarques de la Vall d'Albaida i la Costera. La serra de Quatretonda, i arriba la seua màxima altitud en el denominat Alt de l'Hedra, de 672 metres d'altitud.

Situada en la zona d'interferència entre el domini Prebètic i l'ibèric, hi ha una predominança de materials calcaris que ha permès el desenvolupament d'un dels més importants aparells càrstics de les terres valencianes, ric en estructures subterrànies com la cova de l'Aigua, la Cova del Furó i avencs com el conegut Avenc de Quatretonda.

Encara que la vegetació potencial del paratge es correspon amb el carrascar termòfil litoral, actualment no és possible trobar aquesta formació en el seu estat original a causa de la degradació patida com a conseqüència dels reiterats incendis. En alguns enclavaments, perduren retalls d'aquest tipus de boscos, amb un estrat arbori, més o menys dominat per carrasques (*Quercus rotundifolia*), alternat amb pi blanc (*Pinus halepensis*) i on entren espècies arbustives més pròpies de zones obertes, com el llentiscle (*Pistacia lentiscus*) i l'aladem (*Rhamnus alaternus*). S'aprecien també àmplies zones de matoll format per altres espècies com el margalló (*Chamaerops humilis*), el coscoll (*Quercus coccifera*) o el jonc negre (*Schoenus nigricans*), però la formació més estesa actualment, és el matoll de romer (*Rosmarinus officinalis*) i bruc (*Erica multiflora*) junt amb altres espècies, com per exemple, la pebrella (*Thymus piperella*).

El pi roig (*Pinus pinaster*) sol formar l'estrat arbori de les zones amb sòls descarbonatats i arenosos on també creixen comunitats arbustives de gran interès. Finalment cal destacar que el paratge alberga espècies endèmiques exclusives del territori valencià i ibèric.

A causa dels nombrosos ecosistemes existents en l'espai protegit, la fauna atesora una gran riquesa i varietat. Així en les formacions arbustives de matoll i coscollar conviuen amfibis com el gripau corredor (*Bufo calamita*), rèptils com la bivia (*Chalcides bedriagai*) o la serp verda (*Malpolon monspessulanus*) i aus com el mimètic saboc (*Caprimulgus ruficollis*) i la preuada perdiu (*Alectoris rufa*).

A les pinedes i a les zones on el bosc climàtic de carrasca comença a restablir-se, és fàcil observar els tudons (*Columba palumbus*), tords o el vistós oriol (*Oriolus oriolus*), mentre que, ocults en l'espessor, el gamarús (*Strix aluco*), el gat salvatge (*Felis silvestris*) i la geneta (*Genetta genetta*) esperen l'arribada del crepuscle. Als penya-segats i les parets rocoses dels barrancs nien rapinyaires d'interès com l'emblemàtica àguila de panxa blanca (*Hieraetus fasciatus*) i el duc (*Bubo bubo*), mentre que a les nombroses coves hi ha colònies de quiròpters com la rata penada de ferradura gran (*Rhinolophus ferrumequinum*) i la rata penada de cova (*Miniopterus schreibers*).

Finalment, pel que fa als elements de patrimoni cultural, destaca l'abundant presència de construccions en pedra seca, com marges, mallades o cases de camp com la casa del Barranc de l'Aigua i la casa de la Bastida.

El Paraje Natural Municipal "Serra de Quatretonda" se encuentra localizado en el extremo nordenoriental de la Serra Grossa, que se extiende desde la Font de la Figuera hasta Pinet y constituye el límite natural entre las comarcas de La Vall d'Albaida y La Costera. La Serra de Quatretonda, alcanzando su máxima altitud en el denominado Alt de l'Hedra, de 672 metros de altitud.

Situada en la zona de interferencia entre el dominio Prebético y el Ibérico, existe una predominancia de materiales calcáreos que ha permitido el desarrollo de uno de los más importantes aparatos kársticos de las tierras valencianas, rico en estructuras subterráneas como la Cova de l'Aigua, la Cova del Furó y simas como el conocido Avenc de Quatretonda.

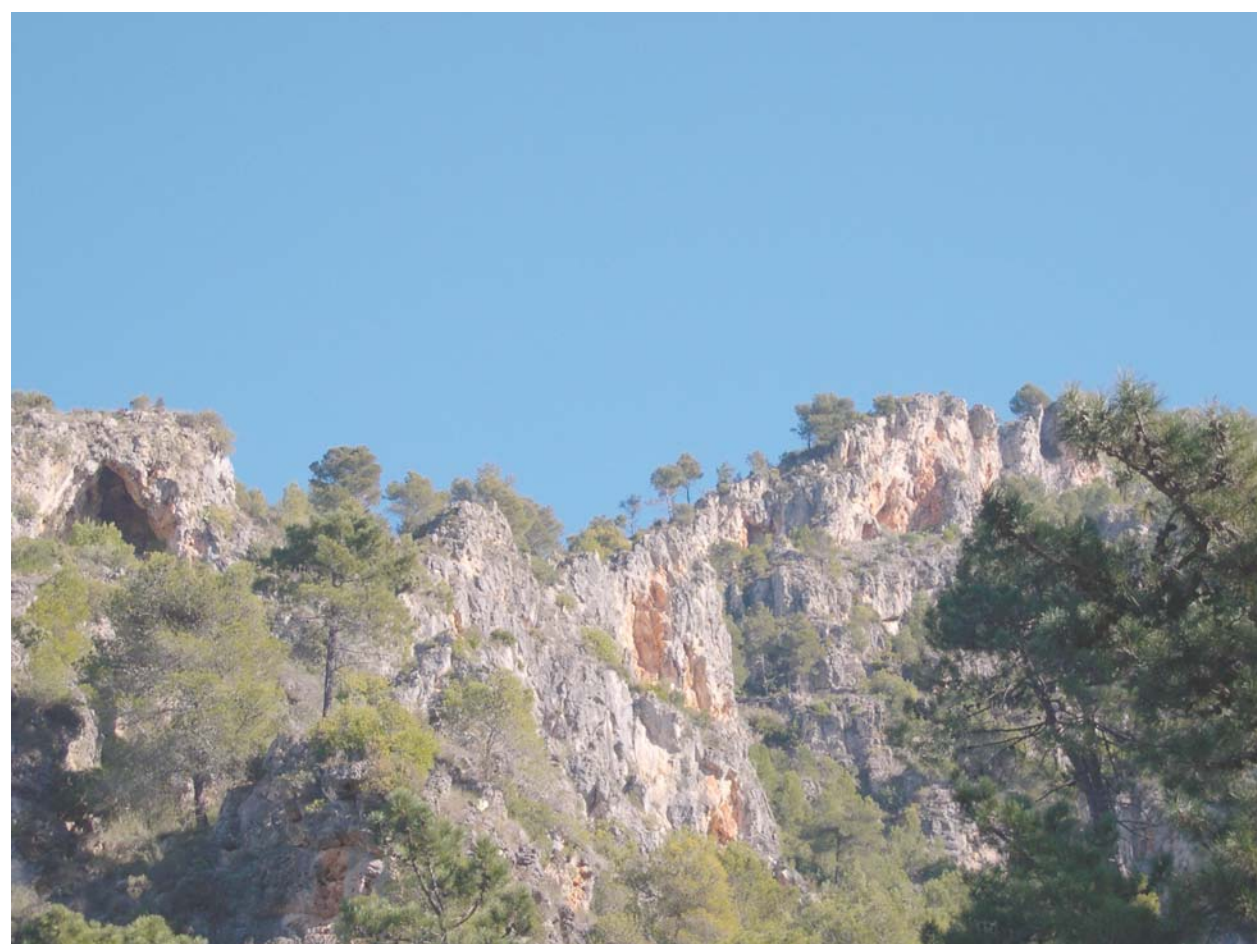
Aunque la vegetación potencial del paraje se corresponde con el carrascar termófilo litoral, actualmente no es posible encontrar esta formación en su estado original a causa de la degradación sufrida como consecuencia de los reiterados incendios. En algunos enclaves, perduran retazos de este tipo de bosques, con un estrato arbóreo, más o menos dominado por carrasques (*Quercus rotundifolia*), alternado con pino carrasco (*Pinus halepensis*) y donde entran especies arbustivas más propias de zonas abiertas, como el lentisco (*Pistacia lentiscus*) y el aladierno (*Rhamnus alaternus*). Se aprecian también amplias zonas de matorral formado por otras especies como el palmito (*Chamaerops humilis*) o la coscoja (*Quercus coccifera*), pero la formación más extendida actualmente, es el matorral de romero (*Rosmarinus officinalis*), brezo (*Erica multiflora*), junto a otras especies como por ejemplo, la pebrella (*Thymus piperella*).

El pino rodeno (*Pinus pinaster*) suele formar el estrato arbóreo de las zonas con suelos descarbonatados y arenosos donde también se desarrollan comunidades arbustivas de gran interés. Finalmente cabe destacar que el Paraje alberga especies endémicas exclusivas del territorio valenciano e ibérico lo que ha propiciado la presencia de dos microrreservas de flora.

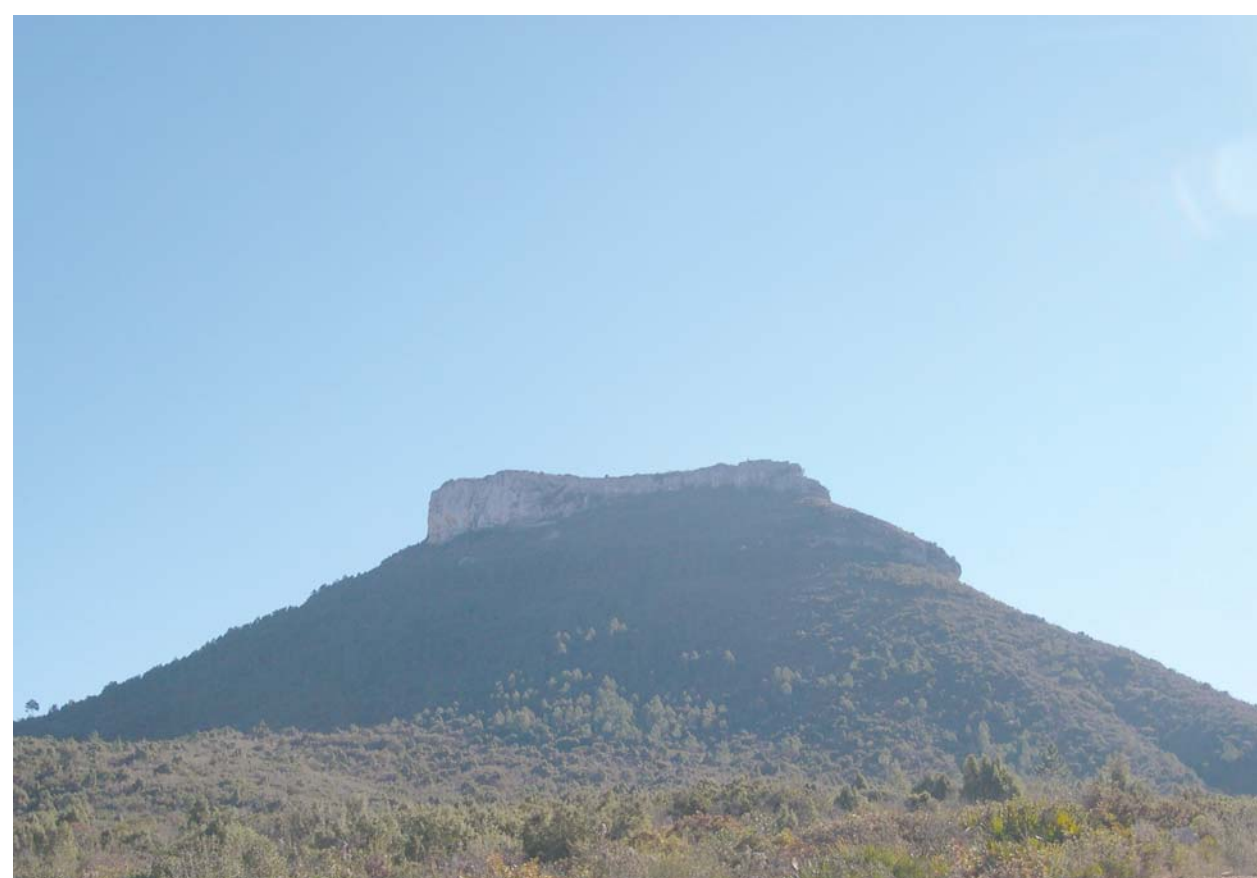
Debido a los numerosos ecosistemas existentes en el espacio protegido, la fauna atesora una gran riqueza y variedad. Así en las formaciones arbustivas de matorral y coscojar conviven anfibios como el sapo corredor (*Bufo calamita*), reptiles como el eslizón ibérico (*Chalcides bedriagai*) o la culebra bastarda (*Malpolon monspessulanus*) y aves como el mimético chotacabras pardo (*Caprimulgus ruficollis*) y la apreciada perdiz roja (*Alectoris rufa*).

En los pinares y en las zonas donde el bosque climático de carrasca empieza a restablecerse, es fácil observar las palomas torcaes (*Columba palumbus*), zorzaes o a la vistosa oropéndola (*Oriolus oriolus*), mientras que, ocultos en la espesura, el cárabo (*Strix aluco*), el gato montés (*Felis silvestris*) y la gineta (*Genetta genetta*) esperan la llegada del crepúsculo. En los acantilados y paredes rocosas de los barrancos anidan rapaces de interés como la emblemática águila perdicera (*Hieraetus fasciatus*) y el búho real (*Bubo bubo*), mientras que en las numerosas cuevas existen colonias de quirópteros como el murciélago de herradura grande (*Rhinolophus ferrumequinum*) y el murciélago de cueva (*Miniopterus schreibers*).

Finalmente, en lo que respecta a los elementos de patrimonio cultural, destaca la abundante presencia de construcciones en piedra seca, como márgenes, majadas o casas de campo como la casa del Barranc de l'Aigua y la casa de la Bastida.

Paisatge de la Serra.

La Mola

Coscoll

Geneta

Fotografia: Carlos Pache

Perdiu

Sima